

عنوان مقاله:

طراحی مجتمع های مسکونی برای اقشار کم درآمد (مطالعه موردی مجتمع های مسکونی اقشار کم درآمد شهرستان قروه)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی معماری، شهرسازی، عمران، هنر و محیط زیست؛ افق های آینده، نگاه به گذشته (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

هوشمند خالیدیان - دانشجوی کارشناسی ارشد، مهندسی عمران

خلاصه مقاله:

به دنبال رشد فزاینده شهرنشینی در دهه های اخیر در ایران، تامین مسکن به یکی از مهم ترین مسایل کشور تبدیل شده است. در این راستا، تولید انبوه مسکن، به عنوان الگویی با مزایایی نظیر توجیهات فنی، اقتصادی و زمانی، مورد توجه جدی قرار گرفته و مجتمع های مسکونی را می توان تجلی کالبدی ایده انبوه سازی مسکن در شهرها دانست. نکته ای که در بررسی روند ایجاد مجتمع های مسکونی در ایران و شهرهای دیگر مشاهده می گردد اینست که همواره از توجه به اصول و معیارهای شهرسازی در برنامه ریزی و طراحی غالب مجتمع های مسکونی کاسته شده و اینگونه مساکن از ایجاد محیط مطلوب مسکونی فاصله گرفته اند. تحقیق حاضر پس از تبیین روند ایجاد مجتمع های مسکونی در جهان، ایران و دیگر شهرها، به ابعاد و معیارهای برنامه ریزی و طراحی مجتمع های مسکونی پرداخته و برخی از این اصول را در دو نمونه از الگوهای متعارف و بلندمرتبه، بررسی تطبیقی می کند. در فرایند این بررسی، از نظرات ساکنان نمونه مورد مطالعه برای ارزیابی کمی و با کمک روش ارزیابی چند معیاری استفاده گردیده است. یافته های تحقیق نشان می دهد که در مجتمع مسکونی متعارف مطالعه شده، محیط مسکونی مطلوب تری نسبت به نمونه بلندمرتبه فراهم شده است. در فرایند امتیازدهی با کمک نظریات ساکنان، تراکم پایین و وجود فضای باز و سبز و اثرات آن بر کیفیت های کالبدی فضایی محیط، باعث برتری امتیاز کلی نمونه متعارف نسبت به بلندمرتبه گردیده است. این مساله، لزوم رعایت اصول و معیارهای شهرسازی در برنامه ریزی و طراحی مجتمع های مسکونی را روشن می نماید. در ساخت مجتمع های مسکونی، رعایت اصول شهرسازی و ایجاد فضایی مناسب برای زندگی و تامین خدمات و تسهیلات برای ساکنان آنها می تواند فضاهای جدید را به محیط های مسکونی مطلوب تبدیل کند.

کلمات کلیدی:

مجتمع مسکونی، ساکنان، کالبد، الگو، فضا، خدمات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/608447>

